

1 9 0 9

Consiliul Superior
al Magistraturii

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

ROMÂNIA

CONSILIUL SUPERIOR AL
MAGISTRATURII

PLENUL

HOTĂRÂREA nr. 733

din 27 iunie 2017

Analizând proiectul de Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței în familie, transmis spre avizare de Ministerul Muncii și Justiției Sociale,

În temeiul dispozițiilor art. 38 alin. (3) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

PLENUL CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII

HOTĂRĂȘTE :

1

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Tel: 311 69 00; Fax: 311 69 01

Web: www.csm1909.ro

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Art. 1 – Avizează favorabil proiectul de Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței în familie, **cu observațiile** menționate în anexa la prezenta hotărâre.

Art. 2 – Hotărârea se comunică Ministerului Muncii și Justiției Sociale.

Data în București, la data de 27 iunie 2017.

Președinte,
Judecătoarea Mariana Ghena

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Anexă la Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 733 din data de 27 iunie
2017

AVIZ

referitor la proiectul de Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței în familie

În urma examinării proiectului de Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței în familie, transmis spre avizare de Ministerul Muncii și Justiției Sociale,

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

În temeiul art. 38 alin. (3) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

În baza Hotărârii nr. 733 din 27 iunie 2017 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii:

Avizează favorabil proiectul de Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței în familie, cu următoarele observații:

1. Sub aspectul tehnicii legislative, la art. 4 al Legii nr. 217/2003, în forma propusă prin proiect, lipsesc literele a), d) și e).

2. La art. 13 ar putea fi cuprinsă și *asistența medicală gratuită a victimelor violenței domestice*, cel puțin pentru vătămarea sănătății rezultată din violența exercitată, chiar dacă nu poate fi încadrată ca urgență medico-chirurgicală conform normelor Ministerului Sănătății, având în vedere faptul că o pondere importantă a acestor victime o reprezintă persoanele care nu sunt angajate în muncă și nu sunt asigurate medical.

3. La Capitolul III¹ – Registrul Național al Ordinilor de Protecție – art. 22¹, în acest registru ar putea să se regăsească și *pedepsele complementare* referitoare la interzicerea exercitării drepturilor părintești și hotărârile civile de decădere din aceste drepturi care ar putea da, în timp scurt, informații utile pentru evaluarea riscului pe care îl prezintă agresorul.

De asemenea, Plenul a apreciat necesară introducerea unui nou alineat care să prevadă *accesul instanțelor și parchetelor*, precum și accesul organelor de poliție la acest registru, în vederea verificării cu celeritate a istoricului de violență domestică a unui

Anexă la Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 733 din data de 27 iunie
2017

agresor.

4. La art. 22¹² s-a apreciat necesară modificarea alin. (5), în sensul că „*hotărârea cu privire la contestație este definitivă*”.

În acest sens, Plenul a considerat că, față de durata pentru care este emis ordinul de protecție provizoriu, de termenul în care poate fi contestat acesta, care curge de la momentul comunicării și de împrejurarea că judecata se realizează cu citarea părților, precum și față de faptul că măsurile dispuse prin acest ordin au caracter provizoriu, este suficient controlul judecătoresc propus, dar fără exercitarea unei căi de atac, a cărei judecată se poate situa, în majoritatea cazurilor, în afara duratei ordinului de protecție provizoriu.

De asemenea, pentru argumente similare, Plenul Consiliului a decis că este necesară formularea unei observații și cu privire la art. 22¹¹, astfel încât ordinul de protecție provizoriu să nu fie supus verificării judecătorului, ci doar confirmării procurorului.

În acest context, în scopul asigurării unei protecții efective a victimei și a evitării parcurgerii unor proceduri multiple doar în vederea verificării ordinului provizoriu emis pentru o durată scurtă de timp, Comisia a considerat necesar ca, în cazul în care procurorul confirmă ordinul de protecție provizoriu, să-l înainteze instanței, împreună cu probele care au fost avute în vedere la emiterea și confirmarea acestuia, în vederea emiterii ordinului de protecție judecătoresc. Comisia a decis că se impune stabilirea *obligației legale pentru procuror de a solicita emiterea ordinului de protecție judecătoresc*, solicitare care trebuie să aibă efecte similare dispozițiilor propuse la art. 22⁷ alin. (9) din proiect, respectiv prelungirea de drept a duratei ordinului provizoriu, *pe durata procedurii judiciare*, care se va derula conform art. 27 și următoarele din lege.

5. La art. 23 s-au formulat următoarele observații:

a) În ceea ce privește conținutul ordinului de protecție judecătoresc (art. 23), s-a apreciat că sunt necesare măsuri suplimentare de control asupra respectării obligațiilor impuse prin acest ordin, cu atât mai mult cu cât la acest moment nu sunt disponibile o serie de instrumente funcționale în alte state, precum brățara electronică pentru agresor sau butonul de panică pentru victimă, astfel încât să existe o monitorizare efectivă a locului în care se află agresorul și să fie posibilă anticiparea unui posibil contact vătămător cu victima.

Una dintre măsurile de control ar putea fi și aceea de comunicare a ordinului de protecție angajatorului agresorului, cu obligarea agresorului de a depune la organul de poliție care supraveghează executarea ordinului de protecție, programul de muncă stabilit de angajator pentru perioada în care agresorul se află sub imperiul ordinului de protecție, precum și stabilirea obligației pentru angajator de a anunța imediat organul de poliție care supraveghează executarea ordinului cu privire la orice întârziere sau lipsă de la programul

2

Anexă la Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 733 din data de 27 iunie
2017

[REDACTED]
de lucru.

b) În ceea ce privește agresorii consumatori de droguri, substanțe psihoactive sau alcool, printre măsurile de control introduse la art. 23 alin. (4) ar putea să se regăsească și dispoziția instanței de a obliga agresorul să se supună unor teste specifice depistării consumului de astfel de substanțe, periodic ori la solicitarea spontană a organelor de poliție.

6. La art. 27 alin. (4) s-a apreciat că excepția doar cu privire la dispozițiile art. 200 din Codul procedură civilă nu este suficientă. Deși practica judiciară s-a unificat în ultima vreme, în sensul că nu se mai parcurge procedura scrisă (comunicarea cererii către pârât, formularea întâmpinării și a răspunsului la întâmpinare), *pentru clarificarea textului și evitarea aplicării chiar și a disp. art. 201 alin. (5)*, care, în cazurile urgente, prevede doar reducerea termenelor, nu renunțarea la procedura scrisă, *este recomandabil să se regăsească explicit și această excepție, prin referire în text la art. 200-201 din Codul de procedură civilă.*

7. La art. 29 alin. (2) s-a apreciat că ar trebui prevăzut expres că în toate cazurile executarea ordinului de protecție se face fără somație sau trecerea unui termen, nefiind oportună încuviințarea instanței în fiecare caz particular, în privința aplicării acestei excepții de la procedura de drept comun privind executarea. Față de natura hotărârii care se execută (ordin de protecție) și de urgența măsurilor care trebuie luate, s-a apreciat că excepția ar trebui prevăzută explicit în lege, urmând a fi aplicabilă în toate situațiile.

Textul art. 29 alin. (2) ar putea să aibă următorul cuprins:

„(2) Executarea hotărârii se face fără somație sau fără trecerea vreunui termen.”

Sub aspectul tehnicii legislative, a se vedea observația de la art. 31 (lit. a).

8. La art. 31 au fost formulate următoarele observații:

a) Sub aspectul tehnicii legislative, modalitatea de sistematizare prin marcarea tezelor introductive cu literele a) și b) este neuzuală. Dat fiind faptul că două alineate ale art. 31 rămân neschimbate, ar urma eliminată teza introductivă „*La articolul 31 se modifică după cum urmează*”, formulele introductive pentru modificarea și completarea acestui articol putând fi: „*La articolul 31, alineatele (1) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:/La articolul 31, după alineatul (4) se introduc trei noi alineate, alineatele (5) - (8), cu următorul cuprins:*”

b) La art. 31, alineatele (6) și (7), nou introduse, se suprapun (parțial) ca reglementare peste art. 31¹ alin. (1) și (2), urmând ca inițiatorul să decidă asupra evitării dublei reglementări prin evaluarea textului celor două articole și eliminarea unor alineate.

c) Față de prevederile nou introduse ale art. 31 alin. (8), s-a apreciat că ar trebui reglementată la nivelul legislației primare abilitarea ministrului Afacerilor Interne de a

Anexă la Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 733 din data de 27 iunie
2017

stabili prin Ordin modul de calcul al cheltuielilor generate de emiterea și punerea în executare a ordinelor de protecție și a ordinelor de protecție provizorie la care poate fi obligată victima.

9. La art. 32, în ceea ce privește conținutul constitutiv al infracțiunii reglementate în forma propusă, s-a apreciat că trimiterea ar urma să fie făcută nu doar la alin. (1) al art. 23, ci și la alin. (4), deoarece noilor măsuri de control pentru respectarea ordinului de protecție ar trebui să le corespundă și o sancțiune în cazul nerespectării lor.

10. La Capitolul IV¹ - Intervenția de urgență, au fost formulate următoarele observații:

a) Din punctul de vedere al tehnicii legislative, se impune renumerotarea alineatelor, întrucât alin. (1) trebuie să fie imediat după numărul articolului.

b) În ceea ce privește conținutul textelor, s-a apreciat că este necesară reformularea lor, astfel încât să nu existe o suprapunere peste atribuțiile poliției, de intervenție imediată și de emitere a ordinului de protecție provizoriu, prevăzute de art. 22² - 22¹⁰, pentru care nu există condiționarea referitoare la participarea unui reprezentant al SPAS.

11. La art. 40¹, sub aspectul acurateții textului, s-a apreciat că între acțiunile prevăzute la art. 4 lit. b), care pot constitui violență psihologică, se află și infracțiuni deja prevăzute de Codul Penal, cum ar fi amenințarea (pedepsită identic) și șantajul (pedepsit mai grav - numai cu închisoarea de la 1 la 5 ani). *Urmează să se aprecieze dacă în text nu ar trebui să se regăsească sintagma „dacă nu constituie o infracțiune mai gravă”.*

În legătură cu aceeași reglementare, a fost semnalată necesitatea clarificării textului, astfel încât să rezulte explicit dacă posibilitatea transformării în ore de muncă în folosul comunității vizează atât pedeapsa închisorii, cât și pedeapsa amenzii.

Pentru ipoteza în care intenția inițiatorului proiectului este aceea de a consacra și posibilitatea transformării pedepsei închisorii în ore de muncă în folosul comunității se impune ca în cuprinsul proiectului de act normativ să fie detaliate condițiile în care ar opera această instituție, precum și procedura de urmat; o astfel de detaliere este necesară întrucât reglementarea penală și procesul penală în vigoare nu consacră instituția transformării pedepsei închisorii în ore de muncă în folosul comunității.

Dacă intenția inițiatorului proiectului ar viza posibilitatea transformării doar a amenzii penale în ore de muncă în folosul comunității, este de semnalat faptul că o astfel de posibilitate există deja în reglementarea penală în vigoare, la art. 64 din Codul penal fiind prevăzută posibilitatea executării pedepsei amenzii prin prestarea unei munci neremunerate în folosul comunității.

În măsura în care soluția preconizată de proiect nu ar presupune derogări de la reglementarea de drept comun instituită de art. 64 din Codul penal, s-a apreciat că

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Anexă la Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 733 din data de 27 iunie
2017

reglementarea de drept comun este suficientă, completarea propusă prin proiect, sub acest
aspect, apărând ca inutilă.

Președinte,
Judecătoarea Mariana Ghena

